

prøvede, skal overveje, hvorvidt vi kunne holde Thyborøn Kanal aaben eller ikke. Jeg kan ikke forstaa, at Nedsættelsen af en Kommission angaaende dette Forhold er betimelig, mig tykkes, den er aldeles ubetimelig.

Den ærede Ordfører udtalte, at der i 30 Aar var brugt 8,897,900 Kr. til Opførelse af Høfder ud for Thyborøn, Harboøre og Agger. Ja, det er et stort Beløb, det er godt $\frac{1}{4}$ Million aarlig, og jeg vil tilstaa, at det er et dyrt Foretagende. Men naar det er saaledes, saa skulde vi ikke se at faa det ødelagt, men hellere se, hvad vi kunde faa ud af Foretagendet. Der er vistnok ogsaa gjort mange mislykkede Forsøg med Opførelse af Høfder paa den Strækning. Der er bygget Høfder med en Masse Træ i, som slet ikke var nødvendigt og heller ikke hensigtsmæssigt til denne Anvendelse. Saadanne Høfder ere forsvundne efter ganske faa Aars Forløb. Men de Høfder, der nu bygges, vise sig at være af en ganske anderledes sikker og holdbar Natur end de, der byggedes i Fortiden. Hvad der nu bygges, kan betragtes som stabilt.

Den ærede Ordfører udtalte ogsaa, at Vedligeholdelsen var dyr. Det er den ogsaa. Han nævnedes noget som 160,000 Kr. aarligt. Jeg ved ikke, hvor den ærede Ordfører har de Tal fra, men han maa selvfølgelig have dem et Sted fra. Jeg har fra Vandbygningsdirektøren faaet en Opgørelse over Vedligeholdelsesudgifterne for 1900, og de ere der ikke nær anslaaede til saa stort et Beløb, som det af den ærede Ordfører nævnt. Ved den søndre Tange, hvor Udgifterne ved Vedligeholdelsen af Høfderne ere langt de største, angives de til 60,000 Kr. aarligt. Saaledes har det været de sidste Aar, og der er Tegn til, at det vil blive saaledes fremdeles. Jeg kunde have Lyst til at nævne, hvad Pengene gaa til. Der gaa 19,000 Kr. til Cement, 15,000 Kr. til Betonblokke at støbe, 16,000 Kr. til Betonblokke at udlægge, 900 Kr. til Betonblokke at omlægge, 5,500 Kr. til Stenarbejde, 1,400 Kr. til Faskinudlægning, 2,200 Kr. til Arbejde paa Dagløn med Salær. Naar vi regne de 19,000 Kr. fra, saa gaa de Penge, der bruges, til danske Arbejdere, som der føre, kan man godt sige, en Forsvarskrig mod Vesterhavet. Det var dog ikke det værste, vi kunde bruge vore Penge til. Det var værre, hvis vi fra Udlandet skulde anskaffe dyre Materialier, men det er saa godt som udelukkende til danske Arbejdere, Pengene

gaa, og det kan sikkerligt tiltrænges, at føre denne Forsvarskrig mod Vesterhavet. Naar den ærede Ordfører nævnedes, at der til Vedligeholdelse skulde bruges 160,000 Kr. aarligt, saa har der paa de øvrige Finanslove kun været opført 114,000 Kr., og saavidt jeg ved, har en stor Del af dette Beløb været brugt til Lønninger, saa jeg kan ikke forstaa, hvor det Beløb: 160,000 Kr. kommer fra.

Endvidere udtalte den ærede Ordfører samme Dag, at det var det gamle Tvivlsspørgsmaal om Thyborøn Kanal, der havde været oppe til Drøftelse i Finansudvalget og til Samraad, og at man derfor vilde have nedsat en Kommission. Jeg kunde have Lyst til kort at pege paa de Interesser, der ere knyttede til Thyborøn Kanal. Jeg vil indrømme, at det er dyrt at bygge Høfder og sikre Tangerne paa begge Sider af Kanalen, og at Vedligeholdelsen ikke bliver billig, men det kunde ogsaa være godt at se paa de Interesser, der skulde begrunde disse Anlæg. Den første og største Interesse, den, der i Grunden først har givet Stødet til, at Høfderne ere blevne byggede, er Limfjordskysternes Sikring mod voldsomme Oversvømmelser. Nægtes kan det nemlig ikke, at raseres de Tanger, der gaa fra Thyborønkanal hen til selve Harboøre, eller vi kunne sige til Bovbjerg og Agger, saa at Havet, naar vi faa en overhændig Storm, kan gaa over omtrent hvor som helst paa de Strækninger, ere Limfjordskysterne udsatte for voldsomme Oversvømmelser, og jeg tror, at naar det er blevet prøvet nogle faa Gange, ville de, som bo ved Limfjordskysterne, nok være med til at have Høfder. Det er det ene af de Formaal, Høfderne fyldestgøre. Det andet — i hvilken Rækkefølge de tages, er en Smagssag, men jeg kalder det altsaa det andet — er Beskyttelsen af dem, som bo ved Kysten. Det kan heller ikke nægtes, at det er ubehageligt at blive jaget fra Hus og Hjem, og der er jo gaaet mangfoldige Hjem i Havet. Jeg kan nævne Byer som Nave, Bollum, Tofte, Nørrelange og Sønderlange, der ere forsvundne, og det ærede Medlem for Hurup (Kierkegaard) kunde maaske fortælle os om ikke ubetydelige Arealer, der ere forsvundne siden 1883 — det er fra Kommissionsbetænkningen, jeg har hentet det.

Vi kunde ogsaa tænke paa Besejlingen af Thyborønkanalen med større Skibe. Det er ogsaa en Grund til at bevare den. Og som en fjerde Grund kunde vi nævne den Tilflugt, Thyborønkanalen danner for de smaa Motorbaade og aabne Baade, som